

преостало много, за што се сад нова употреба законодавно одредити има.

Наредили смо и наређујемо, што ће силу закона имати:

1. Да се од оне хране и стоке, од оних алата и сирова, и у оните од свију оних средстава која су на основу закона о реквизицији, или куповином, за војне цели прикупљена била, па су сад преостала, одвоји колико је за најпрече потребе војске нужно; а све остало да се употреби на помоћ онима, који су, у след упадања непријатеља на граници, страдали, па им је сад таква помоћ преко и неодоливо нужна.

2. Да се тима страдајцима помаже овако:

а. Храна за издржавање и семе за усев да се даје бесплатно појединим страдајцима. А општинске или среске власти дужне су да сазнаду праве потребе појединача у томе погледу, па да према томе саставе списак, или издаду уверење, колико је коме хране за изхрану и за семе нужно.

б. Стока за теглење и домазлук, оруђа и справе за подизање или оправљање станова; алата и справе за срађивање поља: да се ставе општинама на послугу; а општине да их појединцима по потреби и по реду дају, да се њима послуже.

Препоручујемо Нашем војном министру, Нашем министру финансије и Нашем министру унутрашњих дела, да овај указ изврше; властима пак заповедамо,

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и воли народа

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашег министарског савета, а на основу члана 56. устава,

Узимајући у обзир:

1. Да су становници неких пограничних округа наших морали, у след упадања непријатеља на граници, оставити своја огњишта, и поднети толике друге жртве, од којих су остали окрузи остали сачувани;

2. Да је за прво опорављење наших страдајца на граници нужна брза помоћ у средствима за живот и опстанак, као што су: храна; оруђа и справе за подизање или оправљање станова и за срађивање поља; семе за усев; стока за теглење и за домазлук;

3. Да је од хране, стоке, алата, сирова и других средстава што су, по закону о реквизицији, или куповином за издржавање војске била набављена,

по њему поступају; а свима и свакоме, да му се покоравају.

21. Фебруара 1877.

у Београду.

М. М. Обреновић с. р.

*Председник министарског савета
министр грађевина,*

СТЕВ. МИХАИЛОВИЋ с. р.

*Министар иностраних дела и по
потреби заступник председника
министарског савета,*

ЈОВ. ЂИСТИЋ с. р.

Министар правде,

ЈЕВРЕМ ГРУЈИЋ с. р.

Министар унутрашњих дела;

РАД. МИЛОЖКОВИЋ с. р.

Министар просв. и црквених дела,

А. ВАСИЉЕВИЋ с. р.

Министар финансије,

В. ЈОВАНОВИЋ с. р.

Министар војни,

артиљеријски и љуковних,

Б. ГРУЈИЋ с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по млости божијој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашег министарског савета, а на основу члана 56. устава,
узимајући у обзир,

а, да је § 11. шумске уредбе од 4. Априла 1861. год. (зборн. XIV. стр. 59.) наређено, да онај, који сече дрва за домаћу потребу, има да плати за објаву 1 грош чаршијски;

б, да су у неким пограничним окрузима у след упада непријатељског нашим становницима поништене куће и друге зграде;

Наредили смо и наређујемо што ће силу закона имати:

Да се за грађу, која буде требала за подизање кућа и других зграда пограничних страдалаца, било да је ови сами, или други за њих секу, не наплаћује такса за објаву, која је одређена у §-у 11.